

Miroslav Hájek / foto: Karolína Oliveriusová

*Tentokrát trochu výjimečně...**... elastické podprsenky, legíny, spodky i kožichy nesporně z pravé kožešiny, gumoví medvídci, hadi, delfíni kdoví z čeho, zmrzliny točené i kopečkové, vanilkové, pomerančové i totálně nepřirozené až hnusně modré, klobásky paprikové, bavorské i připečené, náhrdelník, co se nabíjí na slunci a za pošmourna zcela jistě sálá energii i tutově česnekový česnek, houpačky, čeština, ruština i vietnamština, poníci v kruhu, langoše i řetízkáč...**...a PIVO; točené na mnoha místech, do igelitu i do skla, püllitrů i tupláků.**Ono o pivo šlo totiž především. I když typická pouťová směsice provází velkopopovickou slavnost piva – DEN KOZLA – vždy, letos byly ty podprsenky snad i nějak elastičtější, medvídci gumovější a řetízkáč rychlejší. Slavilo se totiž jubileum – 140 let otevření pivovaru.**Nic na té slávě neubírá ani fakt, že do výročí stočení prvních litrů piva zbývá ještě půlrok (mimo jiné to pivo bylo tmavé, neboť doba i Ringhoffer mu před těmi 140 lety přáli), ale každopádně se na oslavách sjelo Kozlovi popřát hostů jako nikdy před tím.**Takže tentokrát výjimečně jsme oslovili i několik z nich, byť nepatří přímo do rodiny spoluobčanů, kteří tu s námi žijí, které tu pravidelně potkáváme, a kterým je vyhrazeno místo pro tradiční rozhovor Mezi námi...**...i když...***Otakar Litomiský,
řečený Ořas, ze skupiny Šlapeto**

„Já jsem tu skoro doma, vřdyť jsem v Brtnici asi sedm let bydlel. Mám tu dodnes spoustu kamarádů, se kterými jsem strávil dost času i na spilce. Takže Popovice to je výrazný zářez v mém životě. Dokonce jsem tady hrál i divadlo. To byly úžasné léta, takový radostný, rád vzpomínám.

A občas se i vracím. Já to mám tak udělaný, že vždycky jednou za čas, tak za dva roky, aby to manželka stačila vydechat, si dělám takzvaný kolečko – to znamená, že na pár dní zmizím a obrazím staré kamarády a místa, kde jsem byl rád. To je vám báječná věc. Doporučuju.“

**Aleš Nejedly,
šéfredaktor pořadající agentury Adventure Agency**

„Děláme tady Den Kozla pro pivovar již čtvrtým rokem a vždycky sem jezdíme rádi. A že to má úspěch, o tom svědčí jak z roku na rok přibývajících počet návštěvníků, tak i množství přítomného vytočeného zlatavého moku. Do Popovic jezdím při přípravách samotné akce docela často a mám to tady rád.

Letos je to samozřejmě kvůli tomu výročí ještě proti předchozím létům slavnostnější, více se v jednotlivých sekcích věnujeme historii pivovaru a stylově k tomu jsme zajistili i šest speciálních parních vlaků vypravovaných z Prahy a z Benešova. Škoda jen, že je rozebraná ta pivovarská vlečka, musíme končit ve Stránčicích a pak pokračovat autobusy.“

**Ctibor Jegerman,
majitel Moskviče 412 (1972) v modrobílých barvách VB, který
budil na nádvoří pivovaru zaslouženou pozornost.**

Jeho majitel se dvěma kolegy v dobovém stejnokroji Veřejné bezpečnosti fungovali v rámci bezpečnostní agentury zajišťující akce: „Přijel jsem sem po ose s tímhle předrevolučním pamětníkem, je komplet zrekonstruovaný, ale ještě s originálním číslem... a tak nějak sem pěkně padne jako historická připomínka předchozích desítek let.“

**Honza Kalina,
frontman skupiny Sto zvířat**

„Přiznávám, že v Popovicích jsem prvně. Ale protože stejně jako náš trumpeták máme podobný sestřih fousů jako ten zdejší kozel, tak už jen proto jsme se sem těšili, abychom se s ním poměřili. My vůbec takovéhle pivní slavnosti máme rádi už jen proto, že sem přijdou jiní lidé, než co chodí do rockových klubů a na hudební festivaly. Takže pro nás to je to takové rozšíření publika a je nám to i blízké, když jsme těch Sto zvířat, tak proč neudělat něco i pro kozla.

A ostatně musím přiznat, že já sám mám k pivu pozitivní vztah, chodím do hospody na Letné s fantastickým názvem Těsně vedle

Burundi, kde čepují kozla. A musím říct, že až se vrátím, budu tam muset výčepákům vyčinit, protože tady jsem ochutnal v kelímku lepší ošetřené pivo, než piju tam. Už se těším, jak si po koncertě pár dáme, že jsme se sem konečně dostali... jak jezdíme kolem na koncerty po dálnici, vždycky si totiž s klukama na 15. kilometru říkáme, sem by to chtělo odbočit... a teď to konečně klaplo. Jenomže těch piv nemůžu moc, večer máme ještě koncert v Holíčích. S trubičkama by to si nebylo úplně ono.“

**Radek Dvořák,
velitel Sboru dobrovolných hasičů Velké Popovice – Lojovice,
jeden z domácích ale také jeden z mála, který pil v pivovaru
vodu**

„My jsme tu hlavně pro jistotu, kdyby něco. Ale je klid. Jen občas nějaké to ošetření, ale ani ne tak opilci, jako spíš dítě, když upadne. Pravda, loni jsme asistovali u hašení požáru jednoho stánku, ale to byla jen prkotina, chytli jim ubrusy a my stáli shodou okolností právě ve frontě.

Letos není díky počasí potřeba ochlazovat lidi kropením, práce je jen s plněním parní lokomotivy, co lidi vozí. Má velkou spotřebu a dráha už pumpu u tratě nemá. Bez nás by vlak nejel. Mašina má nádrž na 34 kubíků vody, takže se kluci s cisternou mají co točit. A ani to nestačí, ještě nám jedna cisterna pomáhá.

Takže nejvíc nás vlastně zaměstnává, jak vždycky s přibývajícím časem a pivy přibývá dotazů, kdo nám tak blbě dopředu na auto nalepil hasiče obráceně. Já každému říkám, že to asi byl ten samej blbec, co to nalepil obráceně na předešlé sanitky. A to byste se divil, jednou jsme těch dotazů napočítali 168.“

**Vašek Bláha,
frontman skupiny Divokej Bill**

„My jsme rádi, že tady hrajeme finále a přitom můžeme vychutnávat pivo, které jsme tu před třemi týdny založili do výroby.“

... nejlépe pak závěrem letošní výroční Den Kozla zhodnotil jeho tradiční moderátor:

Dalibor Gondík

„Letošní stočtyřicítka a zároveň 22. Den Kozla považuji za sebe nejlepší sobotou strávenou v areálu velkopopovického areálu za poslední roky. A nebylo to jen programem a skladbou hostů a umělců. Ta je, myslím, každý rok na vysoké úrovni. Ale hlavně náladou návštěvníků. Rádost v očích, klid a zároveň chuť se bavit a užít si tento den. To jsem cítil a doufám, že jsem nebyl sám. Prostě a jednoduše: Je vidět, že když se práce dělá srdcem a to v Popovicích evidentně dělají, pak je vše na dobré cestě k úspěchu. A nejenom k úspěchu materiálnímu, ale lidskému. Děkuji za možnost být u toho.“

K dobrému pivu patří dobré jídlo

Ke Dni Kozla patří tradičně i kolotoče

Letos Den Kozla ozvláštnily dobové kostýmy

Moderátor akce Dalibor Gondík

Skupina Sto zvířat

Počet návštěvníků se každoročně zvyšuje